

Побратими, Рідну Українську Національну Віру, проповідуйте!

САМОВУТНЯ УКРАЇНА

РІДНА УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ВІРА
• ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ •

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC.

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

UNITED STATES OF AMERICA — CANADA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

Дажбог - Свята Правда. Ми
віруємо в Єдиного і Всюди
сущого Господа Дажбога.
"Встала Правда в жилах
Дажбожою Внука", (Слово
про Похід Ігоря), Дажбожий
Внук-Народ Український.

№ 149 ТРАВЕНЬ

10.979 рік Дажбожий,
Місячник. Рік видання 14-ий.

ЯК ПАДАЛИ КОЛОНІЇ УКРАЇНИ-Р У СІ?

1240Р. ХАН БАТИЙ У КИЄВІ.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Журнал "Визвольний шлях" (видавання ОУН), який виходить у Лондоні (Англія) в березневному числі (за 1979 р.) пише, що після хрещення України - Русі над життям Українським "зависла важка грецька цензура, яка поволі винищувала з руських рукописів багато з того, що грекам не подобалося, а вкладала додатки виду - мані грецькими людьми".

І Московія після большевизації України-Русі це саме робила: появи - лася важка цензура - з рукописів українських було викреслене те, що москалям не подобалося.

І сьогодні пишними святами відзначаючи грецьке хрещення і московське возз'єднання, узаконюється важка цензура чужинців-вторжників.

Візантія дивилася на православ'я, як на знаряддя гноблення українців -

русичів, фальшуючи їхню історію. І тепер це гноблення стало рідною традицією, о, які тяжкі шляхи духовного рабства!

"Мара Віра" - перша книга Української Історії, на яку не мали жодного впливу цензори Ватикану, Московії і Грецької ортодоксії.

(Продовження. Початок
у Числах 131 - 147).

97. 1237 РІК. 3-ГО СЕРПНЯ (О ПІВДНІ) ПОЧАЛО ТЕМНІТИ СОНЦЕ І СТАЛА ТЬМА: сонце України (Русі) заходить... Іде хан Батий (внук Темуджіна, син Ок-тая), іде 400.000 татарів — воїни, жінки, старі люди, діти, каліки — іде татарський кочовий народ. І буде, як, пише літописець, "дим і попіл". (Татаро-калмицьке ім'я Батий (Бату) значить "Твердий", "Міцний").

Чингіс Хан Октай учив сина хана Батия, як докорити Україну (Русь). Треба від України (Русі) відгородити її північні колонії. На землях північних колоній відбуваються постійні заворушення спричинені ворожим ставленням фінських племен до вторжників українців (русичів). Узавжди північні колонії, можна почати брати малі гради України (Русі), не чіпаючи Києва.

І хан Батий веде свою орду до граду Рязань. (Град Рязань стоїть на південному березі ріки Оки, на землі угро-фінських племен Мещери і Мордви. На північ від Рязані — град Суздаль, а на північний захід — град Москва).

Рязанські князі (Юрій і його брати Інгвір, Олег, Роман) і князі Муромські (град Муром знаходиться на північно-східному бе-

резі ріки Ока) стріли послів хана Батия. Посли сказали: "Послав нас хан Батий, внук Темуджіна, син Октая, щоб ми повідомили вас, що Бог Богів доручив йому володіти світом і всіми на світі царями і князями. І ніхто не може нам чинити опір. Коли проявите неслухняність, будуть вогнем і мечем покорені землі ваші. Ми не прийшли воювати з вами, а — отримати від вас данину".

98. **МОВА БАТИЄВИХ ПОСЛІВ НАГАДУЄ МОВУ "БІБЛІЇ"**: "Як наближуєшся до міста, щоб воювати його, то предложи йому мир. І як приймуть вони мир.., то весь люд його, що там буде, стане твоїм підданим і служитиме тобі. А коли не схоче місто миритися з тобою, так обляжеш його. Як же віддасть його Господь, Бог твій, в руки твої, так повбиваєш увесь мужський пол його гострим мечем. Тільки жіноцтво їх та діти і скотину і все, що в місті буде, всю здобич забереш для себе, і їстимеш здобич ворожю, що віддав тобі в руки Господь, Бог твій", (5-та кн. Мойсея, гл. 20, 10-15). "Господь, Бог твій, уводить тебе в гарну землю, у землю водяних потоків, криниць і озер, що пробиваються по долинах і по горах, у землю пшениці і ячменю, в землю, де ти не в нужді їстимеш хліб", (5-та кн. Мойсея, гл. 8, 7-8). "Оце ж, повбивайте всіх дітей мужського полу, і все жіноцтво, що пізнало мужчину, злігшись з ним, також повбивайте. Усіх же дітей жіночого полу, що не пізнали лажу з чоловіком, позоставляйте живими для себе", (4-та кн. Мойсея, гл. 31, 17, 18). "І всяка десята частина на землі, від насіння землі, від плодів з дерева, буде Господові", (3 кн. Мойсея, гл. 27, 30). А коли ти не будеш ось так поступати з покореними людьми, то "Побиватиме тебе Господь" сухою і трясцею, і спекою і пожарами, і посухою.., і болячками, і вередом і коростою і струпом, що не здолиєшвилічитися від них", (5-та кн. Мойсея, гл. 28, 22, 27).

Яка містерія кари несусвітньої! Злотий тризуб — священне знамено України (Русі) утратила Україна (Русь), залишилася із знаменом грецької ортодоксії...

І тепер злотий тризуб тримає у Каракозмі Чингіс Хан — всемогутній імператор. І, ніби каже українцям (русичам), що татари так поступають, як написано у "Біблії".

99. **КНЯЗЬ ЮРІЙ РЯЗАНСЬКИЙ СКАЗАВ**: "Посли хана Батия, яку ж ви дань хочете мати?" І послы відповіли: "Князі, ви по уставу даєте^{десяту} частину на грецьку церкву, яку ви з чужини, як святість, прийняли. І тепер з чужини, як святість, прийміть устав хана Батия — маєте давати десятую частину — кожну десятую скотину, десятую хутрину, десятую дівчину, десятого юнака. Коли будете низькопоклонно просити хана Батия і проявите покірність, то він може данину зменшити. А щодо віри грецької, яку ви тепер маєте, то в нас, татар, є закон — хто як хоче, так хай і вірить".

Князь Юрій Рязанський відповів, що він потомок великих володарів града Кия, які нікому данини не давали, і нічийми рабами не бували, і завжди вміли за честь імени свого вмирати; ханові Батиеві ми шкоди не зробили, і без причини він проти нас не піде, і ми не маємо причин іти проти нього; за нашим звичаєм пошлемо до нього послів з дарами. А коли хан Батий схоче з нами воювати, ми готові до брані.

100. **"ДАТИ ТАТАРАМ ДАНИНУ, ВИЗНАТИ ПІДЛЕГЛІСТЬ І ПОРАДИТИ ЇМ**, щоб вони спішили до Константинополя, Риму, Парижу, брали народи і землі, які "Бог Богів передав Чингіс Ханові Темуджінові"? Татари, руйнуючи гради Західної Європи, ослабнуть. Війська України (Русі) перервуть зв'язок хана Батия з Чингіс Ханом Октаєм. Татарська орда, спаливши Рим, Париж, Константинополь, отатарить Західну Європу. Україна (Русь), рятуючи Захід-

ню Європу, розгромить ослаблену й змалілу орду хана Батия".

"Об'єднати всі війська України (Русі) і її колоній, і створити всенародне ополчення і оточити орду хана Батия? Оточена орда, не отримуючи ні їжі, ні води, ні свіжих сил військових, ослабне, і буде легко її знищити; у ній же жінки, діти, старі люди — всі вони сунуться під охороною озброєних татар?" Були в Україні (Русі) такі міркування?

101. **КНЯЗЬ ЮРІЙ РЯЗАНСЬКИЙ, ВІДИСЛАВИШИ ПОСЛІВ ХАНА БАТИЯ**, почав оснащувати військо. І послав послів до князя Юрія Володимирівського (град Володимир стоїть на північ від Рязані, біля граду Суздаль). Князь Юрій Володимирівський відповів, що він війська свого не посилає: рязанці хай самі боронять Рязань, а володимирівці самі боронитимуть Володимир.

Є прислів'я — ворог мого ворога, мій друг. Муромці і мордвини в душі таять радість, що татари битимуть вторжників — українців (русичів). Вони шпигунам хана Батия повідомили, що "Володимир не прийде на допомогу Рязані".

16-го грудня (1237 року) хан Батий так щільно оточив Рязань, що жодна жива істота не могла втекти з граду. 21 грудня татари узяли Рязань, убили князів і їхні родини, старих людей посікли, молодим позв'язували руки — і, як скот, женуть у полон. Татари насилували монахинь, матерів і їхніх доньок на очах їхніх родичів. У диму чулися ридання, болісні схлипування, стогони. І потім — стало тихо, як у погребі. Рязань перетворений у купу попелу, на попелищах лежать обвуглені трупи.

Хан Батий спалив Москву (малий дерев'яний град). Московського князика Володимира заповнив. І 2-го лютого став під стінами града Володимира, біля Суздаля. Юрій (князь Володимирівський) з трьома племінниками

утік з града Володимира до граду Ярославля: град Ярослав стоїть на південному березі північної Волги (між Ростовом — північним і Костоморою).

102. ХАН БАТИЙ СПАЛИВ ГРАД СУЗДАЛЬ, і дав орді наказ поставити намети навколо оборонних споруд града Володимира. Татари ставлять драбини і стінобитну зброю. Князь Всеволод (син князя Юрія, який втік до Ярославля) і воеводи, і їхні родинні ^{зкупчилися} церкви Богоматері і вимагають від єпископа Митрофана, щоб він повершив православне чудо — поробив їх невидимими ангелами, або одягнув в одяг чернечий".

7-го лютого 1238 року татари взяли град Володимир. Княжі доньки, внуки, які сховалися у Соборній церкві, були татарами збезчещені і посічені. І в цій церкві (біля дітей своїх) склали свої голови князь Всеволод і князь Мстислав.

"І, о, негідники, віру батьків зрадите, іноземному божеству-ідолові поставите церкви, і в цих церквах будуть збезчещені доньки ваші на ваших заляканих очах; така буде доля в тих негідників, які рідне божество зневажають, а іноземному со страхом і трепетом поклони складають", — рекли волхви ідучи на муки в 988 році: їхні пророцтва збуваються).

103. І ГРАДИ РОСТОВ, ВОЛОДИМИР, ЯРОСЛАВ СТАЛИ, ЯК... "ДИМ І ПОПІЛ". Хан Батий, прямуючи до Новгороду, спалив гради Волок Ламський, Тверь (Тверь стоїть між Москвою і Новгородом). Жителі града Торжеська, ждучи допомоги з Новгороду, одчайдушно борються з татарами. Новгород, думаючи тільки про своє спасіння, не спішить з допомогою.

Іде весна. Розвідка повідомила хана Батия, що на шляхах, які йдуть до Новгороду, стоять болота. Новгородці тішаються, що стали вільними — жорстоке Москвино-Суздальське князівство розгромлене. А татари, злякавшись

весняних розливів, попрямували на південний схід.

По дорозі татари оточили великий град Козельськ (град Чернігівського князівства). Юний князь Василій Козельський (з роду Чернігівських) закликав козельців стати в обороні рідного граду. Козельці бачачи, що їхній ще зовсім молодий князь, іде впереді них, проявили такий відчайдушний опір, що татари почали тікати. У бою, як пише літописець, загинуло 4000 татар. Хан Батий, побачивши землю засіяну татарськими тілами, рішив не брати Козельська. Але коли довідався, що козельців у граді мало (козельці сильні тільки тим, що дисципліновані й відважні), дав наказ покарати їх. У граді Козельськ ні одної людини не лишилося — дорослі й діти були посічені татарськими мечами. І літописець написав, що "в калюжі крови утопилася маленька дитина".

Татари сильні й відважні тоді, коли люта зима скує болота, ріки, озера — ніщо не стримує їхніх "кібіток". Найбільше вони бояться Української весни — грузький чорнозем, на якому тане сніг, біжать струмки, покриті шляхи водою, навівають жах на Татарську орду. Татари, лікуючи по дорозі рани, спішать на цілинні Донські степи.

Град Козельськ, який завдав орді найбільші рани, був ханом Батиєм названий "Мау Балгасун" (град Зла).

104. 1239 РІК. ЛИТОВЦІ, довідавшись, що татари розгромили збройні сили північних колоній України (Русі), вторгнулися у Смоленщину. (Історики Москвинського государства обвинувачують князів України (Русі), що вони не йшли боронити "Северну Русь" тоді, коли її спустошував Батий.

(Ніхто не має права рідні землі племен Мері, Мордві, Черемисії, Муроми, Мещери, Перми, Башкірії звати "Северною Руссю"! Колонії України (Русі), які Моско-

витія зве "Северною Руссю", від часів Андрея Суздальського (Боголюбського), ставилися вороже до України (Русі), і не вважали себе підлеглими стольному граду Кия).

Цар України (Русі) Ярослав Всеволодович став в обороні Смоленщини, вигнавши з її земель литовців. Н. М. Карамзін пише, що "князі південної Росії, не бравши участі у бідуваннях північної, здалека дивилися на неї байдуже", ("Історія Государства Російського", том 4, С.-Петербург, 1892 р., стор. 4). Князі "південної Росії" вважали себе князями України (Русі); для них терміни (введені москвинськими шовіністами) такі, як "Северная", "Южная", були невідомі. Вони (князі України-Русі) знали, що татари творять у Москвино-Суздальщині ті жахіття, які в 1169 році творила Москвино-Суздальщина в Києві.

І хан Батий, знаючи, що князі Москвино-Суздальські відокремилися від України (Русі) і вороже до неї наставлені, був певний, що Київ не боронитиме ні Москви, ні Суздаля. Коли б німці завоювали Україну (у часи Гітлера) і назвали її Східною Німеччиною, то це було б те саме, що звати рідні землі Мордвинів, Карелів, Черемисів, Башкірів, Чувашів "Северною Росією".

105. ДО КИЇВА, ЧЕРНІГОВА, ПЕРЕЯСЛАВА, ТУРОВА, ТОРЧЕСЬКА, ВИШГОРОДУ, Іскоростеню, Мозиря, Трипілля, Острогу, Канева, Сакова, Мижибожжя ідуть і йдуть утікачі з півночі? Хто вони? Вони повертаються на землі батьків своїх. Вони, як колоністи, панували на півночі, на землях Фінських племен, і тепер биті татарами і мордвинами, зирянами, чудями, черемисами, біжать додому.

Хан Батий, привівши пошарпану боями і дорогами орду до цорядку, веде її на Захід. "Страшенною хмарою йшла його орда. Попереду кінні ватаги її палили і грабували усе перед себе, за ти-

ми ватагами сунула головна орда із возами, гуртами скоту й верблюдів, табунами коней, отарами овець, жінками і дітьми. Стогін і плач стояв від орди, і здалека було чути, що вона наближається; це вона пройшла, земля ставала чорною, як після сарани. По спалених селах та містах, усе, що можна було забрати, вони забирали; людей брали у неволю і гнали поперед себе, як отару, забирали худобу й коні; старих, малих та хворих без жалю вбивали, — по майданах після татарського гостювання валялися на землі непоховані трупи людей і коней; дивлючись у небо своїми мертвими очима та вишкіривши зуби, вони наче усміхалися до вовків та орлів, що шарпали та розтягали кістки їх навкруги” (М. Аркас, “Історія України-Русі”, Краків, 1912 рік, стор. 75).

Чому одні тікали в ліси, а інші — брали хрести і йшли стрічати татар? Їм колись діди казали — “з хрестом проти чорта!” Правнуки забули, що в часи хрещення України (Русі), той, хто мав на ший хреста, міг спастися від меча, а хто не мав — падав з розсіченою головою. Іде до тебе з мечем чорт-хреститель, покажи йому хреста і він, повіривши, що ти вже хрещений, обмине тебе. Правнуки, забувши значення слів “з хрестом проти чорта”, взяли хрести і з дітьми стали край села, і літописець написав, що люди “исхождаху противу имъ со кресты, они же избиваху всѣхъ”.

106. ХАН БАТИЙ СПАЛИВ ГРАД ПЕРЕЯСЛАВЛЬ. Ті, що мали щастя втекти з Переяславля, старалися перепливти Дніпро, і шукати порятунку у Києві, Вишгороді, Білгороді, Богуславлі, у густих дібровах ріки Рось.

Борониться Чернігів оточений татарами. На допомогу чернігівцям спішить з невеликою військовою частиною князь Мстислав Глібович. Під час бою з татарами, він потерпів поразку, і тікає в Мадярщину. “Чернігів був узятий і спа-

лений, але єпископ був помилуваний, у татар був звичай шанувати віру кожного народу і її священнослужителів. Після взяття Чернігова племінник Батия, син Угедєя, Менгу-хан приїхав до Піщаного містечка на лівий берег Дніпра, проти Київ, щоб подивитися на це місто. Татарин, як пише літописець, дивувався красою і величністю Київ, і відправив послів до князя Михайла і громадянам, щоб Київ без бою підкорився, прохання послів не було взяте до уваги. І посли були вбиті”, (С. М. Соловйов, “Історія Росії”, кн. 2, Москва, стор. 143).

107. 1240 РІК. ЛІТОПИСЕЦЬ-МОНАХ ПРИДУМАВ КАЗКУ, ЩО МЕНГУ-ХАН “ДИВУВАВСЯ КРАСОЮ І ВЕЛИЧНІСТЮ КИЇВА”. Татари не милувалися красивими градами, вони їх палили, як будови (на їхню думку) поставлені глупцями людьми. Вони вважали, що достойним людям дома кам’яні і дерев’яні непотрібні, бо вони роблять людей лінивими і боязкими. Татари вірили, що татарський спосіб життя найкращий у світі — людині потрібні стада скоту, пасовища та юрти на возах, людина народжена для руху і повинна жити в русі.

Вони кожному містові казали “без бою підкоритися”; чернігівський “єпископ був помилуваний” тому, що посли візантійські вже повідомили хана Батия, що єрєї церкви грецької, істинно православної, у святих храмах ректмуть, що влада хана Батия Богом дана Україні (Русі), той, хто їй чинить опір, зневажає Ісуса Христа.

(Царе Михайле, а деж твоє княже ім’я таке, як Святослав, Ярополк, Всеволод? І віра в тебе чужа, і ім’я в тебе чуже — тепер ти вже істинний православний грецької віри. Ти царе Михайле, убивши татарських послів (це було найлегше зробити), утік з Київ до Мадярщини. Татари гналися за тобою, та догнати не могли. Малозначний князь Ростислав Мстиславович, довідавшись, що

цар Михайл утік з Київ, ввійшов у Київ).

108. КНЯЗЬ ДАНИЛО МСТИСЛАВОВИЧ (ГАЛИЦЬКИЙ), внук царя Мстислава Із’яславовича, вигнав з Київ князя Ростислава Мстиславовича, і сам виїхав з Київ: лишив свого намісника — ти сяцького Дмитрія. Цариця (дружина царя Михайла, який тепер тікає в Мадярщину) в дорозі попала в полон з боярами: її заповлонив князь Ярослав — Ярослав бідний князьок, користуючись неспокою в країні, з своєю сотнею воїнів заволодів градом Кам’яцем. Князь Данило Мстиславович (Галицький) сказав йому: “Відпусти мою сестру, твій ворог є й моїм ворогом”. І князь Ярослав звільнив царицю з полону.

(Києве, де твої князі, царі, бояри-атімени? Утекли... Охрестили тебе, мечем і вогнем тебе підкорили архиєреям грецької церкви, і втекли? Києве? Де Твій духовний батько? Рідних батьків, яких Ти мав, в 988 році було хрещенням убито. Чужий батько (грек — Київський митрополит і всея Русі, став дезертиром? Забравши золото і діаманти з святої Софії, утік додому, в Константинополь. Він був пастиром? Ні, лжепастиром. “Пастир добрий душу свою кладе за вівці”, (Ів. 10, 11).

109. (КАПІТАН, ДОВІДАВШИСЬ, ЩО КОРАБЕЛЬ ПОЧИНАЄ ТОНУТИ, вночі на човні втік. Три матроси, що вміли добре плавати, врятувалися. Вони спіймали капітана і сказали: “Убиваємо не капітана, а злодія”. Кияни, чому ви не спіймали “митрополита Київського і всея Русі” тоді, коли він, обікравши св. Софію, тікав до Константинополя? Він утік тому, що він був не митрополитом, а злодієм, потворою, тобто — поганином. Він у Константинополі сховає награбовані скарби так, як собака смачну кістку, і завтра повернеться до Києва. І ректме, що влада хана Батия вам Христом дана, хто проти хана — той проти Христа! І хан Батий дасть йому золотий ярлик

— право судити вас, тілесними карами карати вас, лякати пеклом і вчити вас, щоб ви гордилися, що маєте віру православну.

(Грецьке слова "митрополит" складене з слова "метер", "магар", що значить — мати і з слова "поліс", що значить "місто". "Митрополит" значить "Батько міста").

110. "ХТО ПІДІЙШОВ ДО ГРАДА КИЯ?" — питали кияни спійманого переляканого татарина. І татарин Таврул сказав киянам, що на наказ хана Батия прибули з військами курултаї (воєначальники) Бирюй, Кайдар, Каяук, Кайлуг, Мєнгай, Байдар, Урдей, Бечар, Бугар, Айдар, Килеметет, Брандай.

Глибока осінь скувала течію Дніпру. На льоду бушують сніговії. Коли рушила орда, то у Києві киянин не міг чути киянина — у повітрі клекіт орди, скрипіння татарських возів, іржання коней, рев волів і верблюдів, гудіння ріжків.

У Київ прибув з лісів Деревлянії, з берегів ріки Прип'ять, атіман косацької сотні Грива і з ним волхв Сила з двома внуками — Росаном і Удаєм. І волхв Сила сказав: "Тисяцький Радиме (Димитріє), ми жили у лісах, бо не мали права жити у Києві. Дізналися, що маємо право померти за Київ, і прийшли. Ми Київ не оборонимо, бо нас мало, а татар — багато. Але полягши за Київ, ми оборонимо честь Києва!"

111. М. ГРУШЕВСЬКИЙ ПИШЕ, що "На початку грудня (військо Бату) обложило Київ. Страшне враження робила ся велика і зовсім дика армія", ("І. У. Р.", том 2, стор. 250). "Дика армія?" Дикість — також є зброєю, недиких людей жахає дикість, дикі перемагають недиких. "Жахай ворога!" — так звучить один з головних наказів хана Батия.

Дика армія перемогла не дико. Чому? "Немає жодного народу в світі, який би відзначався такою слухняністю і пошаною до

начальників своїх, як татари", (С. М. Соловйов, "І. Р.", кн. 2, стор. 146). У дикій татарській армії панує дисципліна армій Александра Македонського, Юлія Цезаря, Бонапарта Наполеона; "слухняність і пошана до начальників" — неперевершена мудрість, яка була усіма арміями усіх часів високо цінена. Без слухняности і пошани до начальника армія не може бути армією. "Александр Македонський карав смертю всіх порушників дисципліни, не звертаючи уваги на їхні заслуги і чини", (Аристотель, "Александр").

112. КИЇВ ОТОЧЕНИЙ. ТАТАРИ ПОСТАВИЛИ "ПОРОКИ", "СТІНОВИТНУ ЗБРОЮ" біля оборонних споруд града. І — гатять день і ніч. У стіні (від татарських стіновитних машин) появилася широкий, як двері, отвір. Кияни грудьми затулили провалину. І літописець пише, що "тут треба було бачити, як ломилися списи, як розбивалися щити, як стріли затьмарили небо". І татари, взявши оборонну споруду, вирішили спочити — знають, що Київ вже має вільний вхід. Тисяцький Радим (Димитрій), командуючий обороною Києва, ранений.

113. НІЧ. ТАТАРИ, ПОСТАВИВШИ СТОРОЖУ, СПЛЯТЬ. Кияни змучені борнею, не мають права спати: вони з дерева, каміння, дошок ставлять оборонний вал біля Десятинної церкви. Монахині православія грецької церкви біжать з іконами юдейки Марії у церкву Богородиці, ридаючи, просять у Марії спасіння.

Волхв Сила (могутній сивобородий дід-патріарх), бачачи, що монахи наказують киянам, які вбігли "у церкву Богоматері Марії", ставати на коліна і бити поклони, голосно сказав: "Кияни одурені іноязыким божеством, усганьте! Лишіте милу юдейку Марію юдеям, беріте свої міхи з скарбами, і тікайте в таємні підземні сховища! Прийде ніч — тікайте в темні ліси!"

"Гроб хрестителя Володимира спасе нас!", речав монах несамо-

вито — крики татарські такі були верескливі, що ніхто монаха й не чув. Татари ввійшли "у храм Богоматері Марії, умертвили дітей і матерів, забрали міхи з скарбами, познімали з мертвих пальців перстені, повиривали з вух серги".

... "І люди в розпучі кинулися ховатися на хори Десятинної церкви, разом із своїм добром, і величезна церква, не витримавши сього навалу, впала. Се можна було прийняти за символ сієї доби. Будова Володимира Великого, що знаменувала собою закінчення процесу формування Руської держави, падає, ховаючи під своїми руїнами останки її політичного устрою в його власнім вогнищі і центрі", (М. Грушевський, "І. У. Р.", том 2, стор. 251).

114. М. ГРУШЕВСЬКИЙ, ПОКЛИКАЮЧИСЬ на "Суздальську літопис", пише, що Київ упав 6-го грудня. "Новгородська літопис" пише, що — 19-го листопада.

Десятинна церква, яка є символом насильницького підпорядкування киян грецькій ортодоксії, завалилася, приваливши тих, які від неї ждали чуда й спасіння. Ні, не ознаменовувала собою "закінчення процесу формування Руської держави"! Україна-Русь, як держава, була сформована ще перед її підлеглістю Константинопольському патріархові. "Будова Володимира Великого" — Десятинна церква ознаменовувала собою закінчення духовної незалежності України (Русі). І ознаменовувала вона падіння національної свідомости, і ознаменовувала вона злочинні дії Візантії. Її (будову Володимира Великого) не хотіли боронити ті, що до неї народ мечами гнали: вони втекли (грек-митрополит утік до Константинополя), архимандрити втекли у північні ліси, де вже стало спокійніше, князі втекли на Захід; під камінням "будови Володимира Великого" лежать ще теплі розчавлені серця дітей України (Русі).

Ніч. І дим.

УКРАЇНА (РУСЬ). АРХИЄРЕЇ ГРЕЦЬКОЇ ОРТОДОКСІЇ І ТАТАРО-МОНГОЛЬСЬКА ОРДА, 2.

115. 1241 РІК, БЕРЕЗЕНЬ. КИ-
ЇВ. Волхв Сила відхилив двері,
глянув на Небо і сказав: "Сину,
слухай, журавлі летять. Весну віс-
тять! Бадборися, рана заживає.
Скоро підемо в похід. Підемо нат-
хненні Удаєвою звитягою. Ще мі-
сяць, і на Удаєвій могилі виросте
перша трава.

"Кияни знають: на полі ратної
брані священно горіла красива
Удаєва душа. Велетом був, п'ятьох
монголів поклав у поединку, гово-
рив: "Душа не може бути щасли-
вою, бачачи вторжників на рідній
землі!" Умер з усмішкою перемож-
ця, вірив Дажбогові, понад все лю-
бив рідних людей".

"Діду, татари!", крикнув хлоп-
чина, вбігши в дім. Волхв Сила хо-
тів прихилити двері: три озброєні
татари стали на порозі, зарослі,
високі, світлоокі, ніби й не тата-
ри, "Тут живе волхв Сила?", спи-
тав татарин київською мовою.

Волхв Сила глянув у вікно: під-
тримуючи ризи, підбігцем спішають
монахи з "Євангелією", хрести ви-
блискують. Монахи завчено по-
клонилися. І один з них (Афана-
сій) лаmanoю татарською мовою
сказав: "Благословен Господь Бог
Ізраєлів, Бог християнський, ко-
трий указав путь племені Авраа-
ма. А потом через сина свого всі
народи спас євангеліями і креще-
нієм. Ми віруємо — всяка влада
од Бога. Немає, бо влади не од
Бога. Обіцяємо православних хри-
стіян до рідної церкви зазивати,
благу вість глаголити. Бо благо-
дять спасительна явилась для всіх
людей во Іорданської реке!"

116. І СКАЗАВ ТАТАРИН: "БУ-
ДЕТЕ В КИЄВІ ЛЮДЕЙ ГРЕЦЬ-
КОЇ ВІРИ УПОКОРЮВАТИ, бу-
дете учити їх, що влада хана Ба-
тия Богом дана?" Монахи покло-
нилися: владу хана Батия вітають,
за хана Отцю і Сину, і Святому

Духу моляться, і славлять і нині,
і повсяк час, і на віки вічні.

"А хто для вас рідніший — ва-
ші брати рідні вам по тілі чи Хри-
стос?", спитав татарин. "Христос!
Христос нам рідніший, ніж наші
брати рідні нам по тілі, бо Хри-
стос безсмертний цар і Бог наш, а
рідні брати — земля еси, і в зем-
лю підуть", сказав монах Афана-
сій.

І волхв Сила відповів: "Ви, ві-
руючі грецької церкви, кажете, що
по-євангелієському живете? У
"Євангеліях" є зерно і є половина.
Ви захоплюєтеся половиною, а зер-
на не бачите. Апостол Павло рече
вам: "Я сам бажав би бути відлу-
ченим від Христа за братів своїх,
рідних мені по тілі".

"Чуєте, Павло освячує силу
кровної спорідненості, доброго
брата рідного любить більше, як
Христа. І Христос жидів, братів
своїх рідних по тілі, любив біль-
ше, як римлян, сирійців, скитів,
греків. Христос не любив самари-
тянку, звав її чужинкою. Якщо
Христос хоче, щоб Русь шанувала
його, він повинен шанувати Русь.
Ми не раби Христові, ми не раби
татарські. Ми з роду Дажбожого
походимо, ми внуки Дажбожі. Ми
віримо: рідна влада від Бога, а чу-
жа — від нечистої сили. Кажу цю
Божу істину Батиеві і кажу хри-
стіянам грецької церкви".

117. МОНАХ АФАНАСІЙ, ПЕ-
РЕХРЕСТИВШИСЬ, СКАЗАВ:
"АНТИХРИСТ! Зразу видно, що
антихрист, язичник, безбожник,
поганець! Ми, християни грецької
церкви, не думаємо про життя зе-
мне, воно спокусливе, гріховодне,
поганське. Розкоші земні — при-
манки диявольські!"

Волхв Сила відповів: "Не так
ви, чорноризники, поступаєте, як
благословляєте. Що ви зробили з
рідних людей? Болгарську мову в
Києві прославляєте, стоячи на ко-

лінах перед церковними грецьки-
ми золотими ідолами. А мову ук-
раїнської матері заборонили у
церквах, у монастирях, у школах:
прививаєте киянам віру, що чуже
слово святе й мудре, а рідне —
глупе й гріховодне. Обман називає-
те Божою істиною. Грек-пан і
татарин-пан, а кияни у Києві їхні
водоноси, дроворуби. Такою куль-
турою, такою освітою, такою мо-
раллю, такою мудрістю гнобите
киян. Духовне рабство зветься прав-
дивою вірою. Божою євангелією, —
спасінням грішної душі?"

"Мовчите? Перед приходом Ба-
тия (і про це кияни знають) Киє-
во-Печерська лавра мала 64 "Єван-
гелії" оправлені золотом, сріблом,
діамантами. І одна з них (князем
подарована) була особливо пиш-
на — 763 діамантами прикраше-
на!

"Чужу мудрість діамантами
прикрасили, святою назвали. Рід-
ну (споконвічну, батьківську) му-
дрість до стовпа ганьби прив'язали,
поганською назвали: обпаску-
дили рідне, щоб народ перестав
поважати себе, щоб народ утра-
тив віру в себе.

118. "У ЦІЙ ЛАВРІ (І ПРО ЦЕ
КИЯНИ ЗНАЮТЬ) БУЛО 25
МИТР ОКУТИХ ЗОЛОТОМ і до-
рогими каміннями, 40 панагій ді-
амантами обікладених, 19 золотих
хрестів. Головна митра була при-
крашена рубінами і алмазами, її
вартість — 20 тисяч золотих кар-
бів!"

"Церковною пишнотою запамор-
очуєте розум трудолюбних київ-
ських людей. Затьмарюєте їхнє ми-
слення чужоязикими казками. Уя-
ву моторошите варварською Іро-
дівською різаниною дітей! Хіба це
віра? Хіба це духовна наука про
праведне життя? Ні, це не віра,
це іконостасне видовище, при до-
помозі якого єреї відтісняють рід-
не на друге місце, а чуже став-
лять на перше місце. Єреї мають
маєтки (поля, ліси, пасовища, мли-
ни, пасіки), де в поті чола працю-
ють побожні православні, звика-

на стор. 1307.

ОСІДУ

ТВОРЦІ ФОНДУ
ПОШИРЕННЯ

Рідної Української Національної Віри

(Фонд ОСІДУ Рідної Віри - Основа, яка допомагає втілювати в Українське життя Світогляд Рідної Української Національної Віри).

ЄДНІСТЬ І СИЛА НАРОДЖУЄТЬСЯ Спільними зусиллями

РУНТАТО МИРОСЛАВ СИТНИК (дар на Видавничий Фонд "Самобутньої України") - 606 ДОЛЯРІВ, Ф. ГОЛОВКО - 19, Д. РИБАЛКА - 11, А. ВОЛОДАРЧУК - 45, ІРИНА ЧЕРНЕНКО - 131, Р. СТЕПОВИЙ - 20, С. ПИЛИПЕНКО - 8, М.А. БОЖЕНКО - 7,

Б. ПІДГУРСЬКИЙ - 20, ЛАДА ДУБ - 20, С. ГЛУШКО - 10, І. КОБЕЦЬ - 20, М. ЧЕМЕРИС - 5, М. ДМИТРУШЕНКО - 10, П. ПАНЧЕНКО - 7, РУНТАТО С. ЯВОРСЬКИЙ - 20, РУНТАТО В. ГАЙДАЙЧУК - 5,

А. ВОЛОДАРЧУК - 5, РУНТАТО М.І. ЛИСЕНКО - 25, Б. СТАНОПРУД - 10, В. А. КУЛЕВИЧ - 50, С. МАРЧЕНКО - 10, Г. МИРОНЕНКО - 1, Т. ОСАДЧУК - 67, М. ЗАЛЕСЬКИЙ - 15, Є. ВОВКОТРУБ - 5,

І. ДОЛОТОВСЬКИЙ - 10, С. ГРУШЕНКО - 5, І. ЮРЧИШИН - 7, С. ЛЯШЕНКО - 5, Т. СЕЛІГОР - 23, Б. ХАБЛЕНКО - 7, Д. СЕРДЮК - 7, А. КАРПЕНКО - 7, РУНТАТО КИЙ

ТИМОШЕНКО - 3, Б. Ф. ГАЙОВИЙ - 50, Є. ПИСАРСЬКИЙ - 5, В. КОТЕНКО - 25, П. БЕРБЕНЕЦЬ - 5, С. БАБИЧ - 5, В. ШАХТЕНКО - 5, М. МІШАЛОВ - 50, Б. І. СТАНОПРУД - 20,

РУНТАТО В. ГАЙДАЙЧУК - 4, М. СЮДЮК - 20, Р. П. ШАХ - 5, І. ЧЕРНЕЦЬКИЙ - 6, М. МАРКІВ - 5, О. НЕСЕВИЧ - 5, І. ХЕМЕНЕЦЬ - 5, ДОКТОР ЮЛІАН МОВЧАН - 25,

СВЯТОСЛАВ ГОМУЛА - 100, В. КОЗЛОВСЬКИЙ - 15, А. І. НАРІЖНИЙ - 10, В. КАШУЛА - 10, В. СОСЯК -

15, П. ЧЕРНЯ - 20, МИРОСЛАВ ФЕДИК - 5, П. СЛІПЧЕНКО - 10, Б.П. КОСТУР - 5, І. ЗАБЛОЦЬКИЙ - 7, Б.Ф. ГАЙОВИЙ - 37, Б. ПОПОВНЯК - 20, С. ДОМАЗАР - 10, М. КОГУТ - 40, РУНТАТО В. ГАЙДАЙЧУК - 15,

ОГНІЙ Д. ТИЩЕНКО - 20, І. РУДЕНКО - 10, Т. БОБРІВНИК - 5, М. МАК - 5, М. БІДА - 10, С. АРСІЄНКО - 7, М. СМІЛИЙ - 5, П. ШАХІВ - 7, П. СІРЕНКО - 10, С. ПЕЛЕШОК - 10, В. ТРЕТЯК - 41,

К. КОБЕЦЬ - 50, ПРОФ. ДР. ОРЬБАЛАБА Н-100, М. РУДИК - 10, С. РАВРО - 10, Н. НАДВІДНИЙ - 2, ВОЛОДАР МАЦЬКІВ - 85, А. БАРЧУК - 10, М. ПОНОМАРЕНКО - 5,

І. БАДИНСЬКИЙ - 10, В. ПАРАКІЦЬ - 10, Б. ЛІТУЧИЙ - 25, Ю. МАРИКА - 20, Л. ЯРОТСЬКИЙ - 20, Ф. МИРОШ - 5, Б. СТАНОПРУД - 10, РУНТАТО БОГДАН ТАРАСЮК - 48,

Р. ЧЕРЕМШИНА - 20, Б. СТУКАЛО - 10, КОЛОМИЧ А. - 7, С. ГРУШЕНКО - 10, І. СВОНКО - 7, Д. СОЛЮХА - 7, П. ПЕЧЕРНИЙ - 4, Т. МАРЧАК - 12, Л. СВЯТОСЛАВСЬКА - 6, Л. БОГОЯВЛЕНСЬКИЙ - 5, С. ПИЛИПЕНКО -

20, ТАРАС НАРОЖНЯК - 10, Л. ЯРОСЛАВСЬКА - 5, С. ГОРНОЛИЦЬКА - 3, Д. РИБАЛКА - 10, М. НАЗАРЕНКО - 27, М. ПЕТРУСЕНКО - 14, ВОЛОДИМИР СУРМА - 15, С. ПІДГІРСЬКИЙ - 5, К. ШЕВЧЕНКО - 30, М. РІЗАНЕЦЬ - 25, І. ЖИДОВКА - 125,

(продовження буде)

Пожертви на Поширення Рідної Української Національної Віри, на Будову Святині Матері України на Оріяні в США, і річні вкладки члена ОСІДУ Рідної Віри, треба слати на адресу: **RUNVira, 01-018-25,**

P.O. Box 5172, Station "E"
HAMILTON, ONT. L8S 4L3 CANADA

На прохання Побратимів, пояснюємо, що моні-ордер чи чек треба виготовляти на таке ім'я й число нашого konta в банку:

RUNVira, 01-018-25,

і слати на адресу: | Скарбник Л.Топчан

P.O. Box 5172, Station "E",
HAMILTON, ONT. L8S 4L3 CANADA

ШЛЯХИ ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО

Коли Рунтато Славин Яворський, Рунтато Мирослав Ситник і Побратим Богдан І. Тимченко повідомили, що купляється Євангельська церква, яка буде переоформлена на Святиню Дажбожу, Побратими і Посестри Щедротно принесли Чеки на такі суми:

Рунтато Славин Яворський-6720 доларів, Богдан І. Тимченко-6000, Рунтато Мирослав Ситник-4040, Мирослава Тимченко-4000, Олег Левшенюк-4540, Богдан Підгурський-2060,

Зоряна Підгурська-2000, Ярослав Кулик-2140. Рунтато Володар Гайдайчук-2000, Мирослав Сидюк-1260, Світання Клер-2000, Мирослав Петронюк-1020,

Наталія Пивовар-100, Світання Бабич-70, Степан Глушко-120, Лінда Галан-50, Поляна Дмитренко-45, Катерина Кобець-30, Степан Равро-1020,

Василь Лановий-505, Проф. Др. Ор' Балабан-200, Михайло Рудик-310, Лада Дуб-Коріневич-260, Др. Радомир Вишня-70,

П. Петрук-25, Святослав Татаринів-510, Інж. В. Тимошенко-20, Рунмама Лада Ситник-500, П. Гордієнко-260, Мирослав Вербо́вський-90, (продовження буде).

ОЗНАМЕНОВУЮЧИ ВЕЛИЧАВЕ ОСВЯЧЕННЯ СВЯТИНИ ДАЖБОЖОЇ, ЯКЕ ЗДІЙСНИВ УЧИТЕЛЬ ЛЕВ СИЛЕНКО У ГЕМІЛЬТОНІ, ОНТАРІО, ПОБРАТИМИ І ПОСЕСТРИ СКЛАЛИ ДАРИ ВІРНОСТІ РІДНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ НАЦІОНАЛЬНІЙ ВІРІ:

Станиця ім. Т. Шевченка (ОСІДУ РУНВІРИ), Нью-Йорк-200 доларів, Станиця "Сонцеград", Монреаль-200, Станиця "Гуцулія", Торонто, Я. Кулик, 50, С. Глушко, 50, М. Петронюк-10,

Станиця ім. Лесі Українки, (Рунтато Володар Гайдайчук), Іслінгтон, ОНТАРІО: 100, Станиця "Киеград", Бріджпорт, Каннектикат-50, Станиця ім. Святослава Завойовника, Чикаго: 50, Станиця "Канів", Оттава, ОНТАРІО (Ор' Улицький, 100; Д. Криничний, 20): 120,

Станиця "Нова Русь", Мінніаполіс, Мінесота: 25, М. РІЗАНЕЦЬ-200, А. ПАЛАМАР-200,

С. Татаринів-200, О. Улицький (Родина), -100, М. Черепаша-70, м. Сидюк-10, Р. і Л. Фенько-100, Павліна Борис-30, Проф. Др. О. Балабан-10, Олег Левшенюк-50, Б. Підгурський-25, В. Галаган-10:

Лада Свириденко-15, П. Дмитренко-50, Р. Петрук-50, М. Вербо́вський-25, Радомир Кміт-100,

П. Гордієнко-20, Б. Тимченко (Родина)-100, Я. Жидовка-20, Г. Петрів-20, Проф. Др. Р. Вишня-120, М. Залецький-10, П. Волинець-20, М. Ланова-10, Н. Пивовар-10, М. Петронюк-10,

В. Діловський-50, М. Черемшина-10, БОГДАН Станопруд-100, Рунтато Б. Свириденко-50, Рунтато С. Яворський-50, Рунтато М. Ситник і Рунмама Лада-67, Н. Дзядик-20, С. Тхорик-100,

Родина Святослава і Діани Гомулі-75, Родина М. і Д. Шкварченка-25, Родина Д. і К. Лимар-25, М. Когут-25. (продовження буде).

У "Мара Вірі" читаємо: "Харчі, які їдуть в людину, повинні бути доброякісними. І повинен бути правильний спосіб їхнього споживання. Коли повітря, вода, їжа недоброякісні (несвіжі, насичені отрутами, невідповідними складниками) енергія людини слабне, життя стає пригнобленим, постає кводе мислення, меркне якість чуття - вого сприймання світу і самоусвідомлення".

"Їжа (якщо людина дбає про здоров'я) має бути без домішок і запобіжників від псування." "Найкращий харч для українця український, для індуса-індуський, для японця-японський, для жиди-жидівський, для ескімоса-ескімоський. Якщо б ескімос почав харчуватися по-арабському, ескімоська раса почала б творити, гіршати, вимирати. Людина має жити узгоджено з Матір'єю Природою".

"Де б ми не жили, споживаймо рідне вариво, воно найкраще відповідає природі нашого життя, нашим чуттям смаку".

Після Освячення Святині Дажбожій, був обід. Українські Страви ширі і смачно вдома приготували і до Святині Дажбожій привезли наші Достойні Посестри: Зоряна Підгурська, Поляна Дмитренко, Наталія Пивовар, Рунмама Лада Ситник, Мирослава Тимченко, Світання Клер, Марія Ланова,

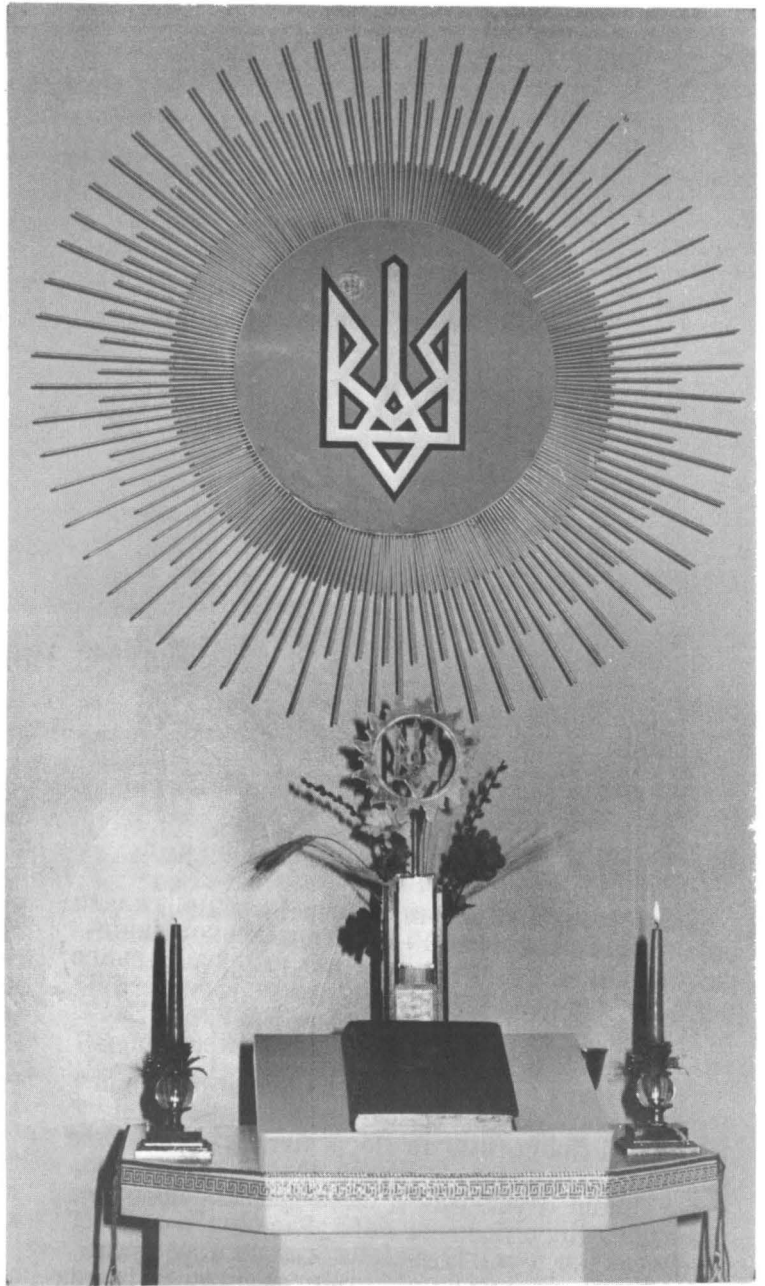
Рунмама Надія Гайдайчук, Поляна Борис, Ярослава Дидик, Любомира Улицька, Мирослава Черепаша, Мирослава Різаниць, Рунмама Людмила Лозова, Лада Дуб, Надія Дядик, Поляна Волинець.

Страви (борш, вареники, голубці, піріжки, печиво, варкалачі) були передані святинній господині Світання Клер, яка разом з святинним господарем Олегом Левшенюком, вгощала обідом усіх Побратимів і Посестер.

До святкових столів страви доносили студентки (юні рідновірки) Лада Свириденко, Надія Ситник, Таня Свириденко, Людмила Гайдайчук, Лада Лозова, Людмила Лозова. За готування Обіду і щире вгощання, усім Посестрам Щира Благодарність!

Большевики мають потворну мораль: хто не з нами, той проти нас." Християнин, який має більше - вищу мораль, пише, що Лев Силенко, антихрист. Чи можна конфуціоністів, індусів, мусульман, яких є більше, ніж християн, називати антихристами?

Буддист ставиться до Христа так, як християнин до Будди. Учитель Лев Силенко, проповідуючи віру в Дажбога, не вважає себе антиконфуціоністом, антибуддою, антихристом, бо з пошаною ставиться до Духовних Учителів Людства і їхніх вчень

Учитель Лев Силенко у Святині Дажбожій сказав:

"Поняття про Бога найстародавніше зі всіх понять створених людиною. І найвеличніше, і найживучіше. Браhma, Єгова-Саваот, Аллах - це імена, які людина дала Богові.

"Дажбог - найчарівніше слово Української мови. І таке воно для мене рідне, рідне й дуже дороге мені."

◎ ПИТАННЯ: "Що таке Дажбог?"

- У "Мага Вірі" я на це питання даю всесторонню відповідь. У молитві кажу: "Дажбоже, Ти Святий Дух народу мого". Дажбог - Світло всеохоплююче, без Якого ніщо не може жити. Там, де немає Світла (Дателя Буття - Дажбога), й очей непотрібно. Там, де очі непотрібні, людини немає.

◎ "Є сотні релігій і тисячі відповідей на питання, що таке Бог. Значить Бог - це поняття і леще змінне?"

- Бог незмінний. Хіба Світло змінне? Є тільки змінні поняття про Бога. "Яке поняття про Бога найкраще?" Кожна релігія вважає, що її поняття про Бога найкраще. Кожна дитина вірить (о, яка світла ця віра!), що її мама найкраща.

Євангеліст Іоан, висловлюючи свої поняття про Бога, каже: "Напочатку було Слово й Слово було в Бога, й Бог було Слово". Думаймо - Слово - це Ідея. Ідея там, де є Свідомість. Я, утверджуючи чистий монотеїзм в Українській Вірі, в "Мага Вірі" пишу, що "Дажбог - Свідомість Світу, від Якої походить свідомість людини, і людина свідомо й несвідомо єднається з Свідомістю Світу".

◎ "Ви даєте українцям духовне щастя?"

- Щастя - це блаженство. Я даю блаженне розуміння віри. У блаженному розумінні віри освячується терпеливе ставлення до інакшевіруючих. Ніколи не можна ніяке віровизнання ображати, переслідувати.

****Б'риджпорт, Каннектикат, США. Станиця "Сонцеград".**

Побратими і Посестри ввєдїлі мають Свягоси (Священні Години Самопізнання). Вивчають Духовну На - ку "Мага Віри". Обмінюються настроями і думками.

Відзначаючи день народження Посестри Людмили Свириденко (мами Рунтата Боголюба Свириденка), Побратими і Посестри висловили найщирїші побажання, і проспівали "Многая літа".

Лада Свириденко. Вона, маючи 14 років, склала обїт -стала українкою Рїдної Української Національної Віри. Успїшно закінчила гайскул. І цього року закінчила калледж в Б'риджпорт (Каннекти - кат). Уся її Родина (Тато, Мама, Брат, дві Ба - бусї і два Дїдусї) є вірними Рїдної Віри.

15 Квітня (вдень Освячення Святинї Дажбожї) Рунтато Боголюб Свириденко (так, як і всі Інші Рунтати і Побратими та Посестри) став на праве колїно і молитовно поцілував правдоносний прапор України -Русї. І це ж саме зробили Його син Ярослав і Його донечка Лада.

(Очевидно, єреї Чужовір"я гнївно осуджують таку рїдну українську обряднїсть, звуть її "поганською", і речуть, що тїльки біблійні (жидівські) святощі є святощами, але українці, пробуджують - чись, не звертають уваги на гнїв єрейський.

І редакція "Сомобутньої України" бажає Посестрі Людмилї Свириденко мно - гих лїт життя, як добрій Українці Рїдної Віри, щирїй Матерї, Бабусї, і бажає дождатися правнуків, щоб озна - менувався прихїд Четвертого Покоління Українців Рїдної Української Національної Віри.

м"ясні страви, мають "невїдповідні жарти", мовляв, кропїть і сорокоградусну - вона їстинно православна. І "просять священника благословитим"ясні страви", і див - но, що священник "дозволив собі бути на такому свят - куванні", так "понижується і Церкву".

Ми, Українці віруючі в Дажбога, вважаємо, що сучасні священники є ангєлами, коли їх порівняти з священниками часів Хмельницького і Мазепи, котрі бу - ли в ризах і з хрєстами, і служили катам (магнатам польським і катові Петрові І-му), і проклинали гет - мана Мазепу, і рекли, що "православїя - рїдна мати на - ша".

***** Д.Гуменна нагадує паразвїяльну преподобницю, яка ставила свїчку св. Варварї і дїдьковї, і казала: треба всюди, добрі люди, приятеля мати. Нерозважне писання Гуменної може подобатися тїльки нерозважним людям.**

"Укр. Вістї" (за 24 сїчня, 79 р., Дїтроїт) пишуть, що Д. Гуменна на стор. 293 оголосила, що "трипільці не є предками слов"ян", то ї не наші", "трипільці не можуть вважатися нашими предками".

Трипільці- Предки Українців, і про це пишуть най - визначніші архєологи Європи, Кларк і Пілгот, і пи - ше Учитель Силенко, пише "Канад.Україна", редагова - на проф. др. Я. Славутичем, і пишуть сьгодні архєологи України. І навіть англomовний часопис "Фрі Прес", Винніпег, і цим гордиться Українська молодь!

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ...

"Вїсник" (орган Укр. Грецько-Православної церк - ви в Канаді) за 1-ше. березня 1979 р. пише, що право - славні страшно грїшать-нехтують святощами грецько - го православїя, у п"ятницю Великого посту їдять

"ПАМ"ЯТАЙТЕ:ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ Й ПИСАТИ ПО-УКРАїнСЬ КОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАїнЦЯМИ", РУНТАТО М. ЛОЗОВИЙ.

21 Munn Street, Hamilton, Ont. Canada L8V 1K1

Рунтато Мирослав Ситник (зправа) і Рунтато Славин Яворський, щонеділі о 10.30 ранку в Святині Дажбожій мають Свягос (Священну Годину Самопізнання, Само-визначення, Самоспоглядання, Самовдосконалення).

Українці, які, як туристи, ідуть з Америки до Канади (через Гемільтон, Онт,) в неділю завітують до Святині Дажбожій, на адресу:

Шана вам

Дарити Великодушну Працю для Святині Дажбожій значить священнодіяти, заслужено користуватися Славою, Честю і Волею Достойного Українця Рідної Української Національної Віри.

Прийдешні Покоління з любов'ю вимовлятимуть імена Побратимів і Посестер, які відчували світлу духовну радість, вкладаючи свій труд у спорудження першої в світі Святині Дажбожій.

Рунтато Славин Яворський працював 38 днів, Ярослав Кулик-35, Олег Левшенюк -35, П.Горді-

на стор.1302.

ють бути рабами, дбають про спасіння душі: їх, коли вони помруть, рідна церква від імени Ісуса відправляє во Юдею на лоно Авраама, де праведники спочивають. Велика плата!

"Коли Батий вторгнүвся на землі України (Русі), грек (митрополит Іосаф), який був Візантією наставлений батькувати над скитським (українським) народом, від'їхав з Києва додому з пограбованими церковними скарбами. І тепер ви прибігли татарам висло-

вити прихильність, прилащитися до них. За душею моєю прибігли, дайте моєму синові рану вилікувати, він боронив Київ. Мовчите?"

119. І СКАЗАВ ТАТАРИН: "МОНАХИ! ХТО ЗАДУШИТЬ ВОЛХВА СИЛУ? Татари словам не вірять — хочуть бачити доказ відданости". Два монахи покwapно кинулися душити волхва. Третій почав плакати, сказав: "Хай вони душать, я не можу, не всі монахи однакові".

"Стійте! Не душіть, нас греки

душать канонам, а татари — кушаком. Ви, монахи, посатаніли, грецькій церкві догоджаючи; до татар-поганців прилащуетесь. Не я, Небо Батьківщини карає вас!" — сказав татарин.

Двоє покараних монахів з обриву покотилися до Видибицького монастиря. Третій усе збагнув: люди, одягнені, як татари, славними киянами е.

(продовження буде)

Лев Силенко, "Мага Віра".

ВІД РЕДАКЦІЇ:

© Вітання отримані від Побратимів і Посестер та від Правління Станиць Об'єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри (ОСІДУ РУН - Віри) з Англії, Австралії, Німеччини, США, Канади, у яких висловлюється духовне єднання з Освяченням Святині Дажбожій, читайте в слідуючому Числі "Самобутньої України".

© Дари на видання "Самобутньої України" треба слати тільки на нашу адресу в Гемільтоні, і на чеків чи "моні-ордерові" писати: "Самобуття Україна", жодних інших дописок не радимо ставити.

енко-30, Міролюб Петронюк -30. Рунмама Лада

Ситник-27, А. Кравченко-20, Степан Равро-12, Наталія Пивовар-30, Рунтато Мирослав Ситник-9, Святослав Татаринів-8,

Василь Лановий-6, Світання Клер-5, Марія Ланова-4, Проф. Ор' Балабан -4, Лада Дуб-Коріневич-3, Михайло Рудик -4,

Міролюб Сидюк -4, Богдан Тимченко-2, Степан Глушко-2, Євгенія Світання Бабиць-1, Рунтато Боголюб Свириденко-1, Рунмама Світання Свириденко-1,

Богдан Станопруд-1, Богдан Підгурський-1.

Що таке РУНВіра (Рідна Українська Національ - на Віра) проявлена в Науці Учителя Лева Силенка? Які в рідновірів обряди? Яке в них розуміння Єдиного Бога? Які в них погляди на рідну історію, правду, мораль, мудрість? І які в них Святощі, молитви, обряди, закони, заповіді, світорозуміння? Таких і подібних питань у Вас багато. На всі ці питання матимете відповіді, отримавши від нас такі книжки:

1. Мудрість Української Правди.
2. Що повинен Знати Українець?
3. "Мага Врата" (Лев Силенко).
4. Закони Правильного Життя.
5. Перевтілення.
6. Створення Нового "Я" (Лев Силенко).
7. Діти і Родичі.
8. Світ і Його Таїни.
9. Совість Історичної Науки.
10. Чужі і Рідні Імена. Де ти, наша знать?
11. Діаманти з Храму Світової Історії, (Заратустра, Бог і Біблія, Будда, Бог і Євангелії).
12. Так Говорить Учитель Лев Силенко (про Біблію).
13. "Сотворення Світу" (Книга Івана Франка).
14. Закони Життя - Рідна Віра.

З ЛИСТІВ ДО ВИДАВНИЦТВА:

"Прошу прислати 14 книжок, назви яких перераховані в "Самобутній Україні". Знаю, що папір, фарба, друк, праця, асекурована поштова пересилка тепер дорого коштують. Отож, прошу прийняти мій внесок 20 доларів на Розбудову Вашого Видавництва. Жду посилки з книгами." (3 листів)

RUNVIRA

САМОБУТНІЯ Україна

„Samobutnia Ukraina“.

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

ORIANA, P.O. BOX 147, SPRING GLEN, N.Y., 12483, USA.

Society of the Ukrainian Native Faith

LEV SYLENKO,

Founder and Spiritual Leader

Читач пише:

"Посилаю пожертву (п'ять доларів), цілий рік шліть мені Ваш цінний Часопис. Читаю сам і даю читати сусідам."

Часопис посилаємо кожному, хто повідомляє, що хоче бути нашим Читачем, і щиро дякуємо за пожертви.

Наша Адреса:

"SAMOBUTNIA UKRAINA",

P.O. BOX 3592, STN. "C",
HAMILTON, ONT., CANADA L8N 7M9

Адреси наших представництв:

Box 57, P.O. Station "E",
Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5

Runvira, 116 St. Marks Pl.,
New York, N.Y., 10009, USA.

P.O. Box 651, Edmonton,
Alta., T5J 2K8, Canada.

124 W. Granada St., Phoenix,
Arizona, 85003, USA

Box 172, Islington,
Ont., M9A 4X2, Canada

1234 N. Kedzie Ave.,
Chicago, Ill 60651, USA.

P.O. Box 4365, St. E.,
Ottawa, Ont., K1S 5B4, Canada

1911-10 Ave. S., Minneapolis,
Minn., 55404, USA.

Box 745, P.O. Fonthill, Ont.
L0S 1E0, Canada

15338 Lamb St., Fort Lupton,
Colorado, 80621, USA.

40 Highfield Rd. Bolton, Lancs
BL1 - 6EL, Great Britain

P.O. Box 111, Manuka, A.C.T.,
Canberra, 2603, Australia.

P.O. Box 363, Stn. "B",
Toronto, Ont., M5T 2W2, Canada

P.O. Box 141, Sunnybank,
Brisbane, QLD., Australia, 4109

P.O. Box 49585, Berrington Stn.,
Los Angeles, CA, 90049, USA

Дорогі Читачі!

Просимо повідомляти нас, коли те чи інше число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ви могли Вам прислати повторно, дякуватимемо за співпрацю!

